

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพในมหาวิทยาลัยของรัฐตามทฤษฎีของวินสตันและคณะ ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และเสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้มีบทบาทตามทฤษฎีของวินสตันและคณะอย่างเหมาะสมกับสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยวิเคราะห์บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ 4 ด้าน คือ การแนะนำและให้คำปรึกษา ด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา และด้านการให้ความช่วยเหลือและประสานงาน ซึ่งแบ่งเนื้อหาเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการในภาพรวม

ส่วนที่ 2 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการจำแนกตามมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา

ส่วนที่ 1 ปัญหาและอุปสรรคในการเข้ารับการให้คำปรึกษา

ส่วนที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ดูแลนิสิตนักศึกษา จำแนกตามประเภทที่ดูแล มหาวิทยาลัย และคณะวิชา

ประเภทที่ดูแล มหาวิทยาลัย/คณะวิชา	ชั้นปีเดียว	มากกว่า หนึ่งชั้นปี	รวม
<u>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</u>	44	1	45
- คณะแพทยศาสตร์	18	1	19
- คณะทันตแพทยศาสตร์	10		10
- คณะเภสัชศาสตร์	4		4
- คณะสัตวแพทยศาสตร์	10		10
- คณะสหเวชศาสตร์	2		2
<u>มหาวิทยาลัยมหิดล</u>	33	19	52
- คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล	20		20
- คณะทันตแพทยศาสตร์	1	6	7
- คณะเภสัชศาสตร์	4		4
- คณะพยาบาลศาสตร์	3	4	7
- คณะเทคนิคการแพทย์	2	5	7
- คณะสาธารณสุขศาสตร์	3	4	7
<u>มหาวิทยาลัยเชียงใหม่</u>	38	13	51
- คณะแพทยศาสตร์	13	3	16
- คณะทันตแพทยศาสตร์	6		6
- คณะเภสัชศาสตร์	7	1	8
- คณะพยาบาลศาสตร์	6	5	11
- คณะเทคนิคการแพทย์	6	4	10

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประเภทที่ดูแล มหาวิทยาลัย/คณะวิชา	ชั้นปีเดียว	มากกว่า หนึ่งชั้นปี	รวม
<u>มหาวิทยาลัยขอนแก่น</u>	23	24	47
- คณะแพทยศาสตร์	1	2	3
- คณะทันตแพทยศาสตร์	7		7
- คณะเภสัชศาสตร์	3	2	5
- คณะสัตวแพทยศาสตร์	4		4
- คณะพยาบาลศาสตร์		16	16
- คณะเทคนิคการแพทย์	5	1	6
- คณะสาธารณสุขศาสตร์	3	3	6
<u>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์</u>	20	3	23
- คณะแพทยศาสตร์	-	-	-
- คณะทันตแพทยศาสตร์	5	1	6
- คณะเภสัชศาสตร์	5	1	6
- คณะพยาบาลศาสตร์	10	1	11
รวม	157	61	218
ร้อยละ	72.02	27.98	100.00

ตารางที่ 4 พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ดูแลนิสิตนักศึกษาชั้นปีเดียว จำนวน 157 คน (ร้อยละ 72.02) และดูแลนิสิตนักศึกษามากกว่าหนึ่งชั้นปี จำนวน 61 คน (ร้อยละ 27.98)

ตารางที่ 5 อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ จำแนกตามมหาวิทยาลัย และคณะวิชา

มหาวิทยาลัย/คณะ	ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่					
	1-5 ปี	6-10 ปี	11- 15 ปี	16- 20 ปี	21- 25 ปี	รวม
<u>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</u>	21	12	8	2	2	45
- คณะแพทยศาสตร์	12	6	1			19
- คณะทันตแพทยศาสตร์	3	3	3	1		10
- คณะเภสัชศาสตร์	1	1	1		1	4
- คณะสัตวแพทยศาสตร์	4	2	2	1	1	10
- คณะสหเวชศาสตร์	1		1			2
<u>มหาวิทยาลัยมหิดล</u>	29	12	8	2	1	52
- คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล	10	6	2	2		20
- คณะทันตแพทยศาสตร์	7					7
- คณะเภสัชศาสตร์	4					4
- คณะพยาบาลศาสตร์	1	4	2			7
- คณะเทคนิคการแพทย์	4		3			7
- คณะสาธารณสุขศาสตร์	3	2	1		1	7
<u>มหาวิทยาลัยเชียงใหม่</u>	20	12	7	7	5	51
- คณะแพทยศาสตร์	10	3	2	1		16
- คณะทันตแพทยศาสตร์	4	1	1			6
- คณะเภสัชศาสตร์	2	1	2	2	1	8
- คณะพยาบาลศาสตร์	3	4		1	3	11
- คณะเทคนิคการแพทย์	1	3	2	3	1	10

ตารางที่ 5 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย/คณะ	ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่					
	1-5 ปี	6-10 ปี	11- 15 ปี	16- 20 ปี	21- 25 ปี	รวม
<u>มหาวิทยาลัยขอนแก่น</u>	29	11	7			47
- คณะแพทยศาสตร์	1	2				3
- คณะทันตแพทยศาสตร์	5	2				7
- คณะเภสัชศาสตร์	4	1				5
- คณะสัตวแพทยศาสตร์	4					4
- คณะพยาบาลศาสตร์	7	3	6			16
- คณะเทคนิคการแพทย์	4	2				6
- คณะสาธารณสุขศาสตร์	4	1	1			6
<u>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์</u>	14	4	4	1		23
- คณะแพทยศาสตร์	-	-	-	-	-	-
- คณะทันตแพทยศาสตร์	6					6
- คณะเภสัชศาสตร์	5	1				6
- คณะพยาบาลศาสตร์	3	3	4	1		11
รวม	113	51	34	12	8	218
ร้อยละ	51.84	23.39	15.60	5.50	3.67	100.0

ตารางที่ 5 พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการอยู่ในช่วงระยะเวลา 1-5 ปี จำนวน 113 คน (ร้อยละ 51.84) รองลงมา คือ อยู่ในช่วงระยะเวลา 6-10 ปี จำนวน 51 คน (ร้อยละ 23.39) อยู่ในช่วงระยะเวลา 11-15 ปี จำนวน 34 คน (ร้อยละ 15.60) อยู่ในช่วงระยะเวลา 16-21 ปี จำนวน 12 คน (ร้อยละ 5.50) และอยู่ในช่วงระยะเวลา 21-25 ปี จำนวน 8 คน (ร้อยละ 3.67) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 นิสิตนักศึกษาในความดูแล จำแนกตามมหาวิทยาลัย และคณะวิชา

มหาวิทยาลัย/คณะ	จำนวนนิสิตนักศึกษาในความดูแล						
	1-5 คน	6-10 คน	11- 15 คน	16- 20 คน	21- 25 คน	25คน ขึ้นไป	รวม
<u>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</u>	4	30	9	1	1		45
- คณะแพทยศาสตร์	4	15					19
- คณะทันตแพทยศาสตร์		7	3				10
- คณะเภสัชศาสตร์		2		1	1		4
- คณะสัตวแพทยศาสตร์		5	5				10
- คณะสหเวชศาสตร์		1	1				2
<u>มหาวิทยาลัยมหิดล</u>	33	14	3			2	52
- คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล	18	2					20
- คณะทันตแพทยศาสตร์	2	5					7
- คณะเภสัชศาสตร์		4					4
- คณะพยาบาลศาสตร์	4	2	1				7
- คณะเทคนิคการแพทย์	7						7
- คณะสาธารณสุขศาสตร์	2	1	2			2	7
<u>มหาวิทยาลัยเชียงใหม่</u>	7	20	18	5		1	51
- คณะแพทยศาสตร์	7	3	2	3		1	16
- คณะทันตแพทยศาสตร์		3	3				6
- คณะเภสัชศาสตร์		4	4				8
- คณะพยาบาลศาสตร์		4	6	1			11
- คณะเทคนิคการแพทย์		6	3	1			10

ตารางที่ 6 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย/คณะ	จำนวนนิสิตนักศึกษาในความดูแล						
	1-5 คน	6-10 คน	11- 15 คน	16- 20 คน	21- 25 คน	25คน ขึ้นไป	รวม
<u>มหาวิทยาลัยขอนแก่น</u>	12	24	5	4		2	47
- คณะแพทยศาสตร์		1		2			3
- คณะทันตแพทยศาสตร์		5	1			1	7
- คณะเภสัชศาสตร์		1	3	1			5
- คณะสัตวแพทยศาสตร์		4					4
- คณะพยาบาลศาสตร์	8	8					16
- คณะเทคนิคการแพทย์	2	2	1	1			6
- คณะสาธารณสุขศาสตร์	2	3				1	6
<u>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์</u>	3	14	5	1			23
- คณะแพทยศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-
- คณะทันตแพทยศาสตร์	2	4					6
- คณะเภสัชศาสตร์		3	2	1			6
- คณะพยาบาลศาสตร์	1	7	3				11
รวม	59	102	40	11	1	5	218
ร้อยละ	27.06	46.79	18.35	5.05	0.46	2.29	100.0

ตารางที่ 6 พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เกือบครึ่งหนึ่งคือ (ร้อยละ 46.79) มีนิสิตนักศึกษาในความดูแล จำนวน 6-10 คน และอีกประมาณหนึ่งในสี่ คือ (ร้อยละ 27.06) มีนิสิตนักศึกษาในความดูแล จำนวน 1-5 คน อีกร้อยละ 18.35 มีนิสิตนักศึกษาในความดูแล จำนวน 11-15 คน และที่เหลือนอกจากนั้นไม่ถึงร้อยละ 10 จะมีนิสิตนักศึกษาในความดูแล จำนวน 16 คนขึ้นไป

ตารางที่ 7 อาจารย์ที่ปรึกษาที่ทราบบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา
วิชาการที่สถาบันกำหนดให้

การรับรู้บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	213	97.71
ไม่ทราบ	5	2.28
รวม	218	100.0

ตารางที่ 7 พบว่า อาจารย์เกือบทั้งหมด คือ ร้อยละ 97.71 รับทราบบทบาทหน้าที่
และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ และมีเพียงร้อยละ 2.29 ที่ยังไม่ทราบ
เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ดังกล่าว

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านการแนะนำและให้คำปรึกษา ด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา และด้านการให้ความช่วยเหลือและประสานงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่าสนใจในตอนนี้ มี 2 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 เป็นบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการในภาพรวม โดยการแจกแจงความถี่ และคำนวณหาค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 เป็นบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ จำแนกตามมหาวิทยาลัยส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคโดยการแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ

การวิเคราะห์บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการทั้ง 2 ส่วนนี้ มีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ถ้าอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและนิสิตนักศึกษาตอบคำถามในแต่ละรายชื่อไปในแนวทางเดียวกันโดยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้ร้อยละ 75 อีกฝ่ายหนึ่งต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ถือว่าได้ปฏิบัติเป็นไปตามทฤษฎี ส่วนคำตอบที่ขัดแย้งหรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ถือว่าไม่ได้ปฏิบัติตามทฤษฎี (รายละเอียดอยู่ในบทที่ 3 หน้า 54-55)

ส่วนที่ 1 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการในภาพรวม ดังปรากฏในตารางที่ 8-11

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อบทบาทหน้าที่ด้านการแนะนำและให้คำปรึกษา

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์
	จำนวน N=218	ร้อยละ	จำนวน N=385	ร้อยละ	
1. แนะนำและกระตุ้นให้รู้จักกำหนดเป้าหมายของตนเองในการศึกษา	197	90.37	287	74.55	*
2. กำหนดเป้าหมายของการให้คำปรึกษาโดยคำนึงถึงความต้องการของนิสิตนักศึกษาเป็นหลัก	151	69.27	243	63.12	
3. อธิบายให้เข้าใจเป้าหมายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา	144	66.06	250	63.94	
4. ร่วมวางแผนการศึกษากับนิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายของชีวิต	119	54.59	150	38.96	
5. อธิบายให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาวิชาที่ศึกษา	186	85.32	294	76.36	*
6. แนะนำลักษณะรายวิชาในสาขาวิชาที่ศึกษาก่อนลงทะเบียนเรียน	114	52.29	206	53.51	
7. แนะนำแนวทางในการประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่ศึกษา	164	75.23	218	56.62	*
8. แนะนำเกี่ยวกับการจัดเวลาเรียน ศึกษาค้นคว้า และส่วนตัวให้เหมาะสม	166	76.15	212	55.06	*
9. แนะนำและชี้แจงเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ซึ่งนิสิตนักศึกษาควรทราบอย่างชัดเจน	145	66.51	228	59.22	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์
	จำนวน N=218	ร้อยละ	จำนวน N=385	ร้อยละ	
10. แนะนำและชี้แจงเกี่ยวกับขั้นตอนการลงทะเบียนเรียนและพฤติกรรมการศึกษาให้ทราบอย่างชัดเจน	108	49.54	210	55.56	
11. แนะนำความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการของสาขาวิชาที่ศึกษา	162	74.31	222	57.66	
12. แนะนำทักษะการเรียนที่เหมาะสมในสาขาวิชาที่ศึกษา	183	83.94	246	63.90	*
13. อธิบายให้ทราบถึงคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ทางสาขาวิชาที่ศึกษา	159	72.94	252	64.45	
14. ให้คำปรึกษาและตั้งเตือนเมื่อพบว่าผลการเรียนลดต่ำลง	212	97.25	328	85.19	*
15. กระตุ้นให้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย	155	71.10	194	50.39	
16. แนะนำวิธีการเรียน การค้นคว้าด้วยตนเองในระดับอุดมศึกษา	192	88.07	251	65.19	*
17. แนะนำในการปรับตัวให้ทันกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป	179	82.11	262	68.05	*

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อบทบาทด้านการแนะนำและให้คำปรึกษา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการได้ปฏิบัติตามทฤษฎีของวินสตันและคณะ 8 ใน 17 ข้อ (ร้อยละ 47.06) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเห็นว่าบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ การให้คำปรึกษาและตั้งเตือนเมื่อพบว่าผลการเรียนลดต่ำลง (ร้อยละ 97.27) และการแนะนำและกระตุ้นให้รู้จักกำหนดเป้าหมายของตนเองในการศึกษา (ร้อยละ 90.37) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย คือ การแนะนำและชี้แจงเกี่ยวกับขั้นตอนการลงทะเบียนเรียน ปฏิทินการศึกษาให้ทราบอย่างชัดเจน (ร้อยละ 49.54)

สำหรับนิสิตนักศึกษาเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการส่วนใหญ่จะให้คำปรึกษาและตั้งเตือนเมื่อพบว่าผลการเรียนลดต่ำลง (ร้อยละ 85.19) และการอธิบายให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาวิชาที่ศึกษา (ร้อยละ 76.36) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การร่วมวางแผนการศึกษากับนิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายของชีวิต (ร้อยละ 38.16)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านการแนะนำและให้คำปรึกษา พบว่า บทบาทที่ปฏิบัติมากที่สุดทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและนิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ การให้คำปรึกษาและตั้งเตือนเมื่อพบว่าผลการเรียนลดต่ำลง (ร้อยละ 97.25 และ 85.19 ตามลำดับ) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเห็นว่า การแนะนำและชี้แจงเกี่ยวกับขั้นตอนการลงทะเบียนเรียน ปฏิทินการศึกษาให้ทราบอย่างชัดเจน (ร้อยละ 45.54) ในขณะที่นิสิตนักศึกษาเห็นว่า การร่วมวางแผนการศึกษากับนิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายของชีวิต (ร้อยละ 38.96)

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อบทบาทหน้าที่ด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์
	จำนวน N=218	ร้อยละ	จำนวน N=385	ร้อยละ	
1. จัดทำแบบฟอร์มให้นิสิตนักศึกษารอกข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน กิจกรรม และสภาพส่วนตัว	120	55.05	133	34.55	
2. ใช้ข้อมูลที่รอกมาประกอบการให้คำปรึกษา	131	60.09	147	38.18	
3. ประเมินผลการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาร่วมกับนิสิตนักศึกษาเป็นรายบุคคล	107	49.08	161	41.82	
4. กระตุ้นให้นิสิตนักศึกษารูจักคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง	189	86.70	272	70.65	*
5. ร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางในการพัฒนาทักษะในการเข้าสังคมและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น	112	51.38	154	40.0	
6. ในการให้คำปรึกษาเน้นในเรื่องวิชาการมากกว่าการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านอื่น ๆ	97	44.50	197	51.17	
7. ชี้แนะให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความเสียสละและความมีคุณธรรมในวิชาชีพ	179	82.11	254	65.97	*
8. ส่งเสริมให้เกิดทัศนคติที่ดีเพื่อก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในสาขาวิชาที่ศึกษา	196	89.91	276	71.69	*
9. ช่วยนิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและช่วยเหลือสังคม	163	74.77	226	58.70	
10. อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านบุคลิกภาพ	198	90.83	321	83.38	*
11. อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านตรงต่อเวลา	208	95.41	313	81.30	*

ตารางที่ 9 (ต่อ)

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์
	จำนวน N=218	ร้อยละ	จำนวน N=385	ร้อยละ	
12. อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านความรับผิดชอบ	211	96.79	351	91.17	*
13. อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านการใช้ภาษาไทย	151	69.27	269	69.87	
14. ตักเตือนหรือนำแนะแนวทางที่เหมาะสมเมื่อพบข้อบกพร่องของนิสิตนักศึกษา	210	96.33	330	85.71	*
15. มีการบันทึกการให้คำปรึกษาและประเมินเพื่อนำไปพัฒนานิสิตนักศึกษา	80	36.70	174	45.19	

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อบทบาทด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการได้ปฏิบัติตามทฤษฎีของวินสตันและคณะ 7 ใน 15 ข้อ (ร้อยละ 46.67) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเห็นว่าบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านความรับผิดชอบ (ร้อยละ 96.79) และการตัดสินใจหรือแนะนำแนวทางที่เหมาะสมเมื่อพบข้อบกพร่องของนิสิตนักศึกษา (ร้อยละ 96.33) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ มีการบันทึกการให้คำปรึกษาและประเมินเพื่อนำไปพัฒนานิสิตนักศึกษา (ร้อยละ 36.70) และในการให้คำปรึกษาเน้นในเรื่องวิชาการมากกว่าการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านอื่น ๆ (ร้อยละ 44.50)

สำหรับนิสิตนักศึกษาเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการส่วนใหญ่จะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านความรับผิดชอบ (ร้อยละ 91.17) และการตัดสินใจหรือแนะนำแนวทางที่เหมาะสมเมื่อพบข้อบกพร่องของนิสิตนักศึกษา (ร้อยละ 85.71) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การจัดทำแบบฟอร์มให้นิสิตนักศึกษารอกข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน กิจกรรม และสภาพส่วนตัว (ร้อยละ 34.55) และการใช้ข้อมูลที่กรอกมาประกอบการให้คำปรึกษา (ร้อยละ 38.18)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา พบว่า บทบาทที่ปฏิบัติมากที่สุดทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและนิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านความรับผิดชอบ (ร้อยละ 96.79 และ 91.17 ตามลำดับ) และการตัดสินใจหรือแนะนำแนวทางที่เหมาะสมเมื่อพบข้อบกพร่องของนิสิตนักศึกษา (ร้อยละ 96.33 และ 85.71 ตามลำดับ) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเห็นว่า มีการบันทึกการให้คำปรึกษาและประเมินเพื่อนำไปพัฒนานิสิตนักศึกษา (ร้อยละ 36.70) ในขณะที่นิสิตนักศึกษาเห็นว่า การจัดทำแบบฟอร์มให้นิสิตนักศึกษารอกข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน กิจกรรม และสภาพส่วนตัว (ร้อยละ 34.55)

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อบทบาทหน้าที่ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์
	จำนวน N=218	ร้อยละ	จำนวน N=385	ร้อยละ	
1. กำหนดตารางเวลาที่แน่นอนในการเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา	37	16.97	95	24.68	
2. มีการพบปะกันอย่างสม่ำเสมอในแต่ละภาคการศึกษา	133	61.01	177	45.97	
3. มีข้อตกลงร่วมกันไว้ชัดเจนในเรื่องการให้คำปรึกษาและไม่ให้คำปรึกษา	17	7.80	84	21.82	
4. จัดทำใบนัดพบและให้นิสิตนักศึกษากรอกประเด็นที่ต้องการขอคำปรึกษา	13	5.96	69	17.92	
5. มีการนัดพบนิสิตนักศึกษาในความดูแลอย่างไม่เป็นทางการในโอกาสพิเศษ	177	81.19	231	60.0	*
6. ติดตามและสอบถามเรื่องที่ให้คำปรึกษาเมื่อครั้งที่ผ่านมาก่อนให้คำปรึกษาในเรื่องต่อไป	154	70.64	198	51.43	
7. สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นกันเองเมื่อนิสิตนักศึกษาเข้าพบ	214	98.17	325	84.42	*
8. มักพูดคุยสอบถามเรื่องต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา โดยไม่เน้นเรื่องวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว	214	98.17	316	82.08	*
9. เปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่เพื่อจูงใจให้นิสิตนักศึกษามาขอคำปรึกษา	206	94.50	288	74.81	*

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อบทบาทด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการได้ปฏิบัติตามทฤษฎีของวินสตันและคณะ 4 ใน 9 ข้อ (ร้อยละ 44.44) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเห็นว่าบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นกันเองเมื่อนิสิตนักศึกษาเข้าพบ (ร้อยละ 98.17) และมีบุคคลสอบถามเรื่องต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาโดยไม่เห็นเรื่องวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว (ร้อยละ 98.17) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การจัดทำใบนัดพบและให้นิสิตนักศึกษารอกประเด็นที่ต้องการขอคำปรึกษา (ร้อยละ 5.96) และการมีข้อตกลงร่วมกันไว้ชัดเจนในเรื่องการให้คำปรึกษาและไม่ให้คำปรึกษา (ร้อยละ 7.80)

สำหรับนิสิตนักศึกษาเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการส่วนใหญ่จะสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นกันเองเมื่อนิสิตนักศึกษาเข้าพบ (ร้อยละ 84.42) และมีบุคคลสอบถามเรื่องต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาโดยไม่เห็นเรื่องวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว (ร้อยละ 82.08) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การจัดทำใบนัดพบและให้นิสิตนักศึกษารอกประเด็นที่ต้องการขอคำปรึกษา (ร้อยละ 17.92) และการมีข้อตกลงร่วมกันไว้ชัดเจนในเรื่องการให้คำปรึกษาและไม่ให้คำปรึกษา (ร้อยละ 21.82)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา พบว่า บทบาทที่ปฏิบัติมากที่สุด อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและนิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นกันเองเมื่อนิสิตนักศึกษาเข้าพบ (ร้อยละ 98.17 และ 84.42 ตามลำดับ) และมีบุคคลสอบถามเรื่องต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาโดยไม่เห็นเรื่องวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว (ร้อยละ 98.17 และ 82.08 ตามลำดับ) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อยทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและนิสิตนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกัน คือ การจัดทำใบนัดพบและให้นิสิตนักศึกษารอกประเด็นที่ต้องการขอคำปรึกษา (ร้อยละ 5.96 และ 17.92 ตามลำดับ)

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อบทบาทหน้าที่ด้านการให้ความช่วยเหลือและประสานงาน

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์
	จำนวน N=218	ร้อยละ	จำนวน N=385	ร้อยละ	
1. ข้อมูลใดที่อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ทราบหรือไม่สามารถตอบได้ อาจารย์จะติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลดังกล่าว	206	94.50	227	58.96	*
2. ประสานงานกับกอง/ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่านิสิตนักศึกษามีปัญหาในเรื่องที่เกี่ยวข้อง	197	90.37	241	62.60	*
3. ให้ข้อมูลของคณะและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษาในความดูแล	191	87.61	248	64.42	*
4. เรียกพบนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่ามีเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาในความดูแล	204	93.57	296	76.88	*
5. ติดต่อประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนหากพบว่านิสิตนักศึกษามีปัญหาในวิชาที่เรียน	183	83.94	229	59.48	*
6. พยายามใช้ทรัพยากรในมหาวิทยาลัย เช่น ห้องสมุด ศูนย์แนะแนว ฯลฯ ในการพัฒนานิสิตนักศึกษา	122	55.96	207	53.77	
7. ช่วยติดต่อแหล่งฝึกงานที่เหมาะสมตามความถนัดและความสนใจของนิสิตนักศึกษาเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคต	77	35.32	153	39.74	
8. ให้ข้อมูลของนิสิตนักศึกษาในความดูแลแก่อาจารย์ประจำวิชาเพื่อประโยชน์ในการติดตามและประสานงาน	113	51.83	189	49.09	

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อบทบาทด้านการให้ความช่วยเหลือและประสานงาน พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการได้ปฏิบัติตามทฤษฎีของวินสตันและคณะ 5 ใน 8 ข้อ (ร้อยละ 62.50) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ ข้อมูลใดที่อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ทราบหรือไม่สามารถตอบได้ อาจารย์จะติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลดังกล่าว (ร้อยละ 94.50) และการเรียกพบนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่ามีเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาในความดูแล (ร้อยละ 93.57) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย คือ การช่วยติดต่อแหล่งฝึกงานที่เหมาะสมตามความถนัดและความสนใจของนิสิตนักศึกษาเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคต (ร้อยละ 35.32)

สำหรับนิสิตนักศึกษาเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการส่วนใหญ่จะเรียกพบนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่ามีเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาในความดูแล (ร้อยละ 76.88) และการให้ข้อมูลของคณะและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษาในความดูแล (ร้อยละ 64.42) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การช่วยติดต่อแหล่งฝึกงานที่เหมาะสมตามความถนัดและความสนใจของนิสิตนักศึกษาเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคต (ร้อยละ 39.74) และการให้ข้อมูลของนิสิตนักศึกษาในความดูแลแก่อาจารย์ประจำวิชาเพื่อประโยชน์ในการติดตามและประสานงาน (ร้อยละ 49.09)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านการให้ความช่วยเหลือและประสานงาน พบว่า บทบาทที่ปฏิบัติมาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ เห็นว่า ข้อมูลใดที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการไม่ทราบหรือไม่สามารถตอบได้ อาจารย์จะติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลดังกล่าว (ร้อยละ 94.50) ในขณะที่นิสิตนักศึกษาเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการจะเรียกพบนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่ามีเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาในความดูแล (ร้อยละ 76.88) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อยทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและนิสิตนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกัน คือ การช่วยติดต่อแหล่งฝึกงานที่เหมาะสมตามความถนัดและความสนใจของนิสิตนักศึกษาเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคต (ร้อยละ 35.32 และ 39.74 ตามลำดับ)

ส่วนที่ 2 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการจำแนกตามมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ดังปรากฏผลในตารางที่ 12-15

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีต่อบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านการแนะนำและให้คำปรึกษา

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	ส่วนกลาง					ส่วนภูมิภาค				
	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์
	จำนวน N= 97	ร้อยละ	จำนวน N=179	ร้อยละ		จำนวน N=121	ร้อยละ	จำนวน N=206	ร้อยละ	
1. แนะนำและกระตุ้นให้รู้จักกำหนดเป้าหมายของตนเองในการศึกษา	91	93.81	129	72.07	*	106	87.60	158	76.70	*
2. กำหนดเป้าหมายของการให้คำปรึกษาโดยคำนึงถึงความต้องการของนิสิตนักศึกษาเป็นหลัก	63	64.95	108	60.34		88	72.73	135	65.53	
3. อธิบายให้เข้าใจเป้าหมายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา	70	72.16	120	67.04		74	61.16	130	63.11	
4. ร่วมวางแผนการศึกษากับนิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายของชีวิต	50	51.55	69	38.55		69	57.02	81	39.32	
5. อธิบายให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาวิชาที่ศึกษา	82	84.54	135	75.42	*	104	85.95	159	77.18	*

ตารางที่ 12 (ต่อ)

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	ส่วนกลาง					ส่วนภูมิภาค				
	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์
	จำนวน N= 97	ร้อยละ	จำนวน N=179	ร้อยละ		จำนวน N=121	ร้อยละ	จำนวน N=206	ร้อยละ	
6. แนะนำลักษณะรายวิชาในสาขาวิชาที่ศึกษาก่อนลงทะเบียนเรียน	41	42.27	85	47.49		73	60.33	121	58.74	
7. แนะนำแนวทางในการประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่ศึกษา	79	81.44	97	54.19	*	85	70.25	121	58.74	
8. แนะนำเกี่ยวกับการจัดเวลาเรียน ศึกษาค้นคว้าและส่วนตัวให้เหมาะสม	74	76.29	95	53.07	*	92	76.03	107	51.94	*
9. แนะนำและชี้แจงเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ซึ่งนิสิตนักศึกษาควรทราบอย่างชัดเจน	63	64.95	113	63.13		82	67.77	115	55.83	
10. แนะนำและชี้แจงเกี่ยวกับขั้นตอนการลงทะเบียนเรียนและปฏิทินการศึกษาให้ทราบอย่างชัดเจน	48	49.48	99	55.31		60	49.59	111	53.88	
11. แนะนำความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการของสาขาวิชาที่ศึกษา	78	80.41	107	59.78	*	84	69.42	115	55.83	

ตารางที่ 12 (ต่อ)

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	ส่วนกลาง					ส่วนภูมิภาค				
	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์
	จำนวน N= 97	ร้อยละ	จำนวน N=179	ร้อยละ		จำนวน N=121	ร้อยละ	จำนวน N=206	ร้อยละ	
12. แนะนำทักษะการเรียนรู้ที่เหมาะสมในสาขาวิชาที่ศึกษา	78	80.41	119	66.48	*	105	86.78	127	61.65	*
13. อธิบายให้ทราบถึงคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ทางสาขาวิชาที่ศึกษา	76	78.35	114	63.69	*	83	68.60	138	66.99	
14. ให้คำปรึกษาและตั้งเตือนเมื่อพบว่าผลการเรียนลดต่ำลง	97	100.0	151	84.36	*	115	95.04	177	85.92	*
15. กระตุ้นให้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย	71	73.20	91	50.84		93	76.86	103	50.00	*
16. แนะนำวิธีการเรียน การค้นคว้าด้วยตนเองในระดับอุดมศึกษา	84	86.60	115	64.25	*	108	89.26	136	66.02	*
17. แนะนำในการปรับตัวให้ทันกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป	82	84.54	117	65.36	*	97	80.17	145	70.39	*

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีต่อบทบาทด้านการแนะนำและให้คำปรึกษา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมหาวิทยาลัยส่วนกลางได้ปฏิบัติตามทฤษฎีของวินสตันและคณะ 10 ใน 17 ข้อ (ร้อยละ 58.82) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ เห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ ที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ การให้คำปรึกษาและตัดสินใจเมื่อพบว่าผลการเรียนลดต่ำลง (ร้อยละ 100.0) และการแนะนำและกระตุ้นให้รู้จักกำหนดเป้าหมายของตนเองในการศึกษา (ร้อยละ 93.81) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การแนะนำลักษณะรายวิชาในสาขาที่ศึกษาก่อนลงทะเบียนเรียน (ร้อยละ 42.27) และการแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับขั้นตอนการลงทะเบียนเรียนและปฏิทินการศึกษา ให้ทราบอย่างชัดเจน (ร้อยละ 49.48)

การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง เห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ การให้คำปรึกษาและตัดสินใจเมื่อพบว่าผลการเรียนลดต่ำลง (ร้อยละ 84.36) และการอธิบายให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาวิชาที่ศึกษา (ร้อยละ 75.42) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การร่วมวางแผนการศึกษากับนิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายของชีวิต (ร้อยละ 38.55) และการแนะนำลักษณะรายวิชาในสาขาวิชาที่ศึกษาก่อนลงทะเบียนเรียน (ร้อยละ 47.49)

สำหรับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคได้ปฏิบัติตาม ทฤษฎีของวินสตันและคณะ 8 ใน 17 ข้อ (ร้อยละ 47.06) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเห็น ว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ การให้คำปรึกษาและตัดสินใจ เมื่อพบว่าผลการเรียนลดต่ำลง (ร้อยละ 95.04) และการแนะนำวิธีการเรียน การค้นคว้าด้วย ตนเองในระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 89.26) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การแนะนำและ ชี้แจงเกี่ยวกับขั้นตอนการลงทะเบียนเรียนและปฏิทินการศึกษาให้ทราบอย่างชัดเจน (ร้อยละ 49.59) และการร่วมวางแผนการศึกษากับนิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายของชีวิต (ร้อยละ 57.02)

การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค เห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ การให้คำปรึกษาและตัดสินใจเมื่อพบว่าผลการเรียนลดต่ำลง (ร้อยละ 85.92) และการอธิบายให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาวิชาที่ศึกษา (ร้อยละ 77.18) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การร่วมวางแผนการศึกษากับนิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายของชีวิต (ร้อยละ 39.32) และการกระตุ้นให้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของ มหาวิทยาลัย (ร้อยละ 50.0)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านการแนะนำและให้คำปรึกษา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและนิสิตนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ คือ การให้คำปรึกษาและตักเตือนเมื่อพบว่าผลการเรียนลดต่ำลง นอกจากนี้ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาสามารถจำแนกได้เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ได้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ทั้งมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ การแนะนำและกระตุ้นให้รู้จักกำหนดเป้าหมายของตนเองในการศึกษารายวิชาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาวิชาที่ศึกษา การแนะนำเกี่ยวกับการจัดเวลาเรียนศึกษาค้นคว้าและส่วนตัวให้เหมาะสม การแนะนำทักษะการเรียนที่เหมาะสมในสาขาวิชาที่ศึกษา การให้คำปรึกษาและตักเตือนเมื่อพบว่าผลการเรียนลดต่ำลง การแนะนำวิธีการเรียน การค้นคว้าด้วยตนเองให้ระดับอุดมศึกษา และการแนะนำในการปรับตัวให้ทันกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

กลุ่มที่ 2 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมหาวิทยาลัยส่วนกลางที่ได้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์แต่มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ ได้แก่ การแนะนำแนวทางในการประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่ศึกษา การแนะนำความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการของสาขาวิชาที่ศึกษา และการอธิบายให้นิสิตนักศึกษารับถึงคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ทางสาขาวิชาที่ศึกษา

กลุ่มที่ 3 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคที่ได้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์แต่มหาวิทยาลัยส่วนกลางปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ คือ การกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 4 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายของการให้คำปรึกษาโดยคำนึงถึงความต้องการของนิสิตนักศึกษาเป็นหลัก การอธิบายให้เข้าใจเป้าหมายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา การร่วมวางแผนการศึกษากับนิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายของชีวิต การแนะนำลักษณะวิชาชีพในสาขาวิชาที่ศึกษาก่อนลงทะเลเป็นนเรชน การแนะนำและชี้แจงเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ ซึ่งนิสิตนักศึกษาควรทราบอย่างชัดเจน และการแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับขั้นตอนการลงทะเบียนเรียนตามปฏิทินการศึกษาให้ทราบอย่างชัดเจน

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่ตอบทบทวนอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	ส่วนกลาง					ส่วนภูมิภาค				
	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์
	จำนวน N= 97	ร้อยละ	จำนวน N=179	ร้อยละ		จำนวน N=121	ร้อยละ	จำนวน N=206	ร้อยละ	
1. จัดทำแบบฟอร์มใต้นิสิตนักศึกษารอกข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน กิจกรรมและ สภาพส่วนตัว	39	40.21	52	29.05		81	66.94	81	39.32	
2. ใช้ข้อมูลที่กรอกมาประกอบการให้คำปรึกษา	50	51.55	56	31.28		81	66.94	91	44.17	
3. ประเมินผลการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา ร่วมกับนิสิตนักศึกษาเป็นราย บุคคล	41	42.27	51	28.49		66	54.55	110	53.40	
4. กระตุ้นใต้นิสิตนักศึกษารูจักคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง	82	84.54	124	69.27	*	107	88.43	148	71.84	*
5. ร่วมกันวิเคราะห์และตามแนวทางในการพัฒนาทักษะในการเข้าสังคมและการ อยู่ร่วมกับผู้อื่น	47	48.45	66	36.87		65	53.72	88	42.72	

ตารางที่ 13 (ต่อ)

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	ส่วนกลาง					ส่วนภูมิภาค				
	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่านเกณฑ์	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่านเกณฑ์
	จำนวน N= 97	ร้อยละ	จำนวน N=179	ร้อยละ		จำนวน N=121	ร้อยละ	จำนวน N=206	ร้อยละ	
6. ในการให้คำปรึกษาเน้นในเรื่องวิชาการมากกว่าการพัฒนานิสิตนักศึกษา ด้านอื่น ๆ	41	42.27	87	48.60		56	46.28	110	53.40	
7. ชี้แนะให้นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความเสียหายและความมีคุณธรรมในวิชาชีพ	85	87.63	124	69.27	*	94	77.69	130	63.11	*
8. ส่งเสริมให้เกิดทัศนคติดีเพื่อก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในสาขาวิชาที่ศึกษา	87	89.69	130	72.63	*	109	90.08	146	70.87	*
9. ช่วยนิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและช่วยเหลือสังคม	73	75.26	106	59.22	*	90	74.38	120	58.25	
10. อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านบุคลิกภาพ	92	94.85	146	81.56	*	106	87.60	175	84.95	*
11. อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านตรงต่อเวลา	96	98.97	148	82.68	*	112	92.56	165	80.10	*

ตารางที่ 13 (ต่อ)

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	ส่วนกลาง					ส่วนภูมิภาค				
	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์
	จำนวน N= 97	ร้อยละ	จำนวน N=179	ร้อยละ		จำนวน N=121	ร้อยละ	จำนวน N=206	ร้อยละ	
12. อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านความรับผิดชอบ	95	97.94	160	89.39	*	116	95.87	191	92.72	*
13. อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านการใช้ภาษาไทย	72	74.23	123	68.72		79	65.29	146	70.87	
14. ดึงเดือนหรือแนะนำแนวทางที่เหมาะสมเมื่อพบข้อบกพร่องของนิสิตนักศึกษา	94	96.91	155	86.59	*	116	95.87	175	84.95	*
15. มีการบันทึกการให้คำปรึกษาและประเมินเพื่อนำไปพัฒนานิสิตนักศึกษา	28	28.87	73	40.78		52	42.98	101	49.03	

ตารางที่ 13 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีต่อบทบาทด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมหาวิทยาลัยส่วนกลางได้ปฏิบัติตามทฤษฎีของวินสตันและคณะ 8 ใน 15 ข้อ (ร้อยละ 53.33) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ เห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ ที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านตรงต่อเวลา (ร้อยละ 98.97) และอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านความรับผิดชอบ (ร้อยละ 97.94) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ มีการบันทึกการให้คำปรึกษาและประเมิน เพื่อนำไปพัฒนานิสิตนักศึกษา (ร้อยละ 28.87) และการจัดทำแบบฟอร์มให้นิสิตนักศึกษากรอก ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน กิจกรรม และสภาพส่วนตัว (ร้อยละ 40.21)

การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง เห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้าน ความรับผิดชอบ (ร้อยละ 89.39) และการตั้งเตือนหรือแนะนำแนวทางที่เหมาะสมเมื่อพบข้อบกพร่องของนิสิตนักศึกษา (ร้อยละ 86.59) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การประเมินผล การศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาร่วมกับนิสิตนักศึกษาเป็นรายบุคคล (ร้อยละ 28.49) และการจัดทำแบบฟอร์มให้นิสิตนักศึกษากรอกข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน กิจกรรม และสภาพส่วนตัว (ร้อยละ 29.05)

สำหรับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคได้ปฏิบัติตาม ทฤษฎีของวินสตันและคณะ 7 ใน 15 ข้อ (ร้อยละ 46.67) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดี แก่นิสิตนักศึกษาในด้านความรับผิดชอบ และการตั้งเตือนหรือแนะนำแนวทางที่เหมาะสมเมื่อพบ ข้อบกพร่องของนิสิตนักศึกษา (ร้อยละ 95.87) เท่ากัน ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ มีบันทึก การให้คำปรึกษาและประเมินเพื่อนำไปพัฒนานิสิตนักศึกษา (ร้อยละ 42.98) และในการให้ คำปรึกษาเน้นในเรื่องวิชาการมากกว่าการพัฒนานิสิตศึกษาด้านอื่น ๆ (ร้อยละ 46.28)

การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค เห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษา ในด้านความรับผิดชอบ (ร้อยละ 92.72) และอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษา ในด้านบุคลิกภาพ (ร้อยละ 84.95) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การจัดทำแบบฟอร์มให้ นิสิตนักศึกษากรอกข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน กิจกรรม และสภาพส่วนตัว (ร้อยละ 39.32) และ การร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางในการพัฒนาทักษะในการเข้าสังคมและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น (ร้อยละ 42.72)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่มีคํอบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและนิสิตนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ คือ อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านความรับผิดชอบ นอกจากนี้ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาสามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ได้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ทั้งมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ การกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษารู้จักคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง การชี้แนะให้นิสิตนักศึกษาดูตระหนักถึงความเสียสละและความมีคุณธรรมในวิชาชีพ การส่งเสริมให้เกิดทัศนคติที่ดีเพื่อก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในสาขาวิชาที่ศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านบุคลิกภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านตรงต่อเวลา อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านความรับผิดชอบ และการดักเตือนหรือแนะนำแนวทางที่เหมาะสมเมื่อพบข้อบกพร่องของนิสิตนักศึกษา

กลุ่มที่ 2 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมหาวิทยาลัยส่วนกลางที่ได้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์แต่มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ คือ การช่วยนิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและช่วยเหลือสังคม

กลุ่มที่ 3 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ การจัดทำแบบฟอร์มให้นิสิตนักศึกษากรอกข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนกิจกรรม และสภาพส่วนตัว การใช้ข้อมูลที่กรอกมาประกอบการให้คำปรึกษา การประเมินผลการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา ร่วมกับนิสิตนักศึกษาเป็นรายบุคคล การร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางในการพัฒนาทักษะในการเข้าสังคมและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในการให้คำปรึกษาเน้นในเรื่องวิชาการมากกว่าการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านอื่น ๆ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาในด้านการใช้ภาษาไทย และมีการบันทึกการให้คำปรึกษาและประเมินเพื่อนำไปพัฒนานิสิตนักศึกษา

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้อาจารย์ที่ปรึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีต่อบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	ส่วนกลาง					ส่วนภูมิภาค				
	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์
	จำนวน N= 97	ร้อยละ	จำนวน N=179	ร้อยละ		จำนวน N=121	ร้อยละ	จำนวน N=206	ร้อยละ	
1. กำหนดตารางเวลาที่แน่นอนในการเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา	17	17.53	41	22.91		20	16.53	54	26.21	
2. มีการพบปะกันอย่างสม่ำเสมอในแต่ละภาคการศึกษา	60	61.86	74	41.34		73	60.33	103	50.00	
3. มีข้อตกลงร่วมกันไว้ชัดเจนในเรื่องการให้คำปรึกษาและไม่ให้คำปรึกษา	8	8.25	39	21.79		9	7.44	45	21.84	
4. จัดทำใบนัดพบและให้นิสิตนักศึกษารอกประเด็นที่ต้องการขอคำปรึกษา	5	5.15	25	13.97		8	6.61	44	21.36	
5. มีการนัดพบนิสิตนักศึกษาในความดูแลอย่างไม่เป็นทางการในโอกาสพิเศษ	76	78.35	105	58.66	*	101	83.47	126	61.17	*
6. ติดตามและสอบถามเรื่องที่ให้คำปรึกษาเมื่อครั้งที่ผ่านมาก่อนให้คำปรึกษาในเรื่องต่อไป	66	68.04	85	47.49		88	72.73	113	54.85	

ตารางที่ 14 (ต่อ)

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	ส่วนกลาง					ส่วนภูมิภาค				
	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่าน เกณฑ์
	จำนวน N= 97	ร้อยละ	จำนวน N=179	ร้อยละ		จำนวน N=121	ร้อยละ	จำนวน N=206	ร้อยละ	
7. สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นกันเองเมื่อนิสิตนักศึกษาเข้าพบ	97	100.0	153	85.47	*	117	96.69	172	83.50	*
8. มีบุคคลคอยสอบถามเรื่องต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาโดยไม่เน้นเรื่องวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว	95	97.94	145	81.01	*	119	98.35	171	83.01	*
9. เปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่เพื่อจูงใจให้นิสิตนักศึกษามาขอคำปรึกษา	93	95.88	130	72.63	*	113	93.39	158	76.73	*

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีต่อบทบาทด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมหาวิทยาลัยส่วนกลางได้ปฏิบัติตามทฤษฎีของวินสตันและคณะ 4 ใน 9 ข้อ (ร้อยละ 44.44) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ เห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา วิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นกันเองเมื่อนิสิตนักศึกษา เข้าพบ (ร้อยละ 100.0) และมักพูดคุยสอบถามเรื่องต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาโดยไม่เน้นเรื่อง วิชาการแต่เพียงอย่างเดียว (ร้อยละ 97.94) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การจัดทำใบ นัดพบและให้นิสิตนักศึกษากรอกประเด็นที่ต้องการขอคำปรึกษา (ร้อยละ 5.15) และการมีข้อ ตกกลางร่วมกันไว้ชัดเจนในเรื่องการให้คำปรึกษาและไม่ให้คำปรึกษา (ร้อยละ 8.25)

การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง เห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นกันเองเมื่อนิสิตนักศึกษา เข้าพบ (ร้อยละ 85.47) และมักพูดคุยสอบถามเรื่องต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาโดยไม่เน้น เรื่องวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว (ร้อยละ 81.01) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การจัดทำใบ นัดพบและให้นิสิตนักศึกษากรอกประเด็นที่ต้องการขอคำปรึกษา (ร้อยละ 13.97) และการมี ข้อตกลงร่วมกันไว้ชัดเจนในเรื่องการให้คำปรึกษาและไม่ให้คำปรึกษา (ร้อยละ 21.79)

สำหรับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคได้ปฏิบัติตาม ทฤษฎีของวินสตันและคณะ 4 ใน 9 ข้อ (ร้อยละ 44.44) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ มักพูดคุยสอบถามเรื่องต่าง ๆ ของ นิสิตนักศึกษาโดยไม่เน้นเรื่องวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว (ร้อยละ 98.35) และการสร้าง บรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นกันเองเมื่อนิสิตนักศึกษาเข้าพบ (ร้อยละ 96.69) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติ น้อย ได้แก่ การจัดทำใบนัดพบและให้นิสิตนักศึกษากรอกประเด็นที่ต้องการขอคำปรึกษา (ร้อยละ 6.61) และการมีข้อตกลงร่วมกันไว้ชัดเจนในเรื่องการให้คำปรึกษาและไม่ให้คำปรึกษา (ร้อยละ 7.44)

การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค เห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นกันเองเมื่อนิสิตนักศึกษา เข้าพบ (ร้อยละ 83.50) และมักพูดคุยสอบถามเรื่องต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาโดยไม่เน้นเรื่อง วิชาการแต่เพียงอย่างเดียว (ร้อยละ 83.01) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การจัดทำใบ นัดพบและให้นิสิตนักศึกษากรอกประเด็นที่ต้องการขอคำปรึกษา (ร้อยละ 21.36) และการมี ข้อตกลงร่วมกันไว้ชัดเจนในเรื่องการให้คำปรึกษาและไม่ให้คำปรึกษา (ร้อยละ 21.84)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและนิสิตนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ คือ การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นกันเองเมื่อนิสิตนักศึกษาเข้าพบ นอกจากนี้ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาก็สามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ได้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ทั้งมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ มีการนัดพบนิสิตนักศึกษาในความดูแลอย่างไม่เป็นทางการในโอกาสพิเศษ การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นกันเองเมื่อนิสิตนักศึกษาเข้าพบ มักพูดคุยสอบถามเรื่องต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาโดยไม่เห็นเรื่องวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว และการเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่เพื่อจูงใจให้นิสิตนักศึกษามาขอคำปรึกษา

กลุ่มที่ 2 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ การกำหนดตารางเวลาที่แน่นอนในการเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษามีการพบปะกันอย่างสม่ำเสมอในแต่ละภาคการศึกษา การมีข้อตกลงร่วมกันไว้ชัดเจนในเรื่องการให้คำปรึกษาและไม่ให้คำปรึกษา การจัดทำนัดพบและให้นิสิตนักศึกษารอกประเด็นที่ต้องการขอคำปรึกษา และการติดตามสอบถามเรื่องที่ให้คำปรึกษาเมื่อครั้งที่ผ่านมาก่อนให้คำปรึกษาในเรื่องต่อไป

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีต่อบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านให้ความช่วยเหลือและประสานงาน

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	ส่วนกลาง					ส่วนภูมิภาค				
	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่านเกณฑ์	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่านเกณฑ์
	จำนวน N= 97	ร้อยละ	จำนวน N=179	ร้อยละ		จำนวน N=121	ร้อยละ	จำนวน N=206	ร้อยละ	
1. ข้อมูลใดที่อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ทราบหรือไม่สามารถตอบได้อาจารย์จะติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลดังกล่าว	93	95.88	100	55.87	*	113	93.39	127	61.65	*
2. ประสานงานกับกอง/ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่านิสิตนักศึกษามีปัญหาในเรื่องที่เกี่ยวข้อง	85	87.63	111	62.01	*	112	92.56	130	63.11	*
3. ให้ข้อมูลของคณะและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษาในความดูแล	83	85.57	109	60.89	*	108	89.26	139	67.48	*
4. เรียกพบนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่า มีเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาในความดูแล	92	94.85	137	76.54	*	112	92.56	159	77.18	*

ตารางที่ 15 (ต่อ)

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	ส่วนกลาง					ส่วนภูมิภาค				
	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่านเกณฑ์	อาจารย์ที่ปรึกษา		นิสิตนักศึกษา		ได้ปฏิบัติ ผ่านเกณฑ์
	จำนวน N= 97	ร้อยละ	จำนวน N=179	ร้อยละ		จำนวน N=121	ร้อยละ	จำนวน N=206	ร้อยละ	
5. ติดต่อประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนหากพบว่านิสิตนักศึกษามีปัญหาในวิชาที่เรียน	81	83.51	92	51.40	*	102	84.30	137	66.50	*
6. พยายามใช้ทรัพยากรในมหาวิทยาลัย เช่น ห้องสมุด ศูนย์แนะแนว ฯลฯ ในการพัฒนานิสิตนักศึกษา	52	53.61	95	53.07		70	57.85	112	54.37	
7. ช่วยติดต่อแหล่งฝึกงานที่เหมาะสมตามความถนัดและความสนใจของนิสิตนักศึกษา เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคต	37	38.14	74	41.34		40	33.06	79	38.35	
8. ให้ข้อมูลของนิสิตนักศึกษาในความดูแลแก่อาจารย์ประจำวิชาเพื่อประโยชน์ในการติดตามและประสานงาน	48	49.48	89	49.72		65	53.72	100	48.54	

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีต่อบทบาทด้านการให้ความช่วยเหลือและประสานงาน พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมหาวิทยาลัยส่วนกลางได้ปฏิบัติตามทฤษฎีของวินสตันและคณะ 5 ใน 8 ข้อ (ร้อยละ 62.50) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ เห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ ข้อมูลใดที่อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ทราบหรือไม่สามารถตอบได้อาจารย์จะติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลดังกล่าว (ร้อยละ 95.88) และการเรียกพบนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่ามีเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาในความดูแล (ร้อยละ 94.85) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การช่วยติดต่อแหล่งฝึกงานที่เหมาะสมตามความถนัดและความสนใจของนิสิตนักศึกษาเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคต (ร้อยละ 38.14) และการให้ข้อมูลของนิสิตนักศึกษาในความดูแลแก่อาจารย์ประจำวิชา เพื่อประโยชน์ในการติดตามและประสานงาน (ร้อยละ 49.48)

การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง เห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการจะเรียกพบนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่ามีเรื่องใดเกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาในความดูแล (ร้อยละ 76.54) และการประสานงานกับกอง/ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่ามีปัญหาในเรื่องที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 62.01) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การช่วยติดต่อแหล่งฝึกงานที่เหมาะสมตามความถนัดและความสนใจของนิสิตนักศึกษาเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคต (ร้อยละ 41.34) และการให้ข้อมูลของนิสิตนักศึกษาในความดูแลแก่อาจารย์ประจำวิชา เพื่อประโยชน์ในการติดตามและประสานงาน (ร้อยละ 49.72)

สำหรับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคได้ปฏิบัติตามทฤษฎีของวินสตันและคณะ 5 ใน 8 ข้อ (ร้อยละ 62.50) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเห็นว่าเป็นบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ ข้อมูลใดที่อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ทราบหรือไม่สามารถตอบได้อาจารย์จะติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลดังกล่าว (ร้อยละ 93.39) และการประสานงานกับกอง/ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่ามีปัญหาในเรื่องที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 92.56) ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การช่วยติดต่อแหล่งฝึกงานที่เหมาะสมตามความถนัดและความสนใจของนิสิตนักศึกษา เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคต (ร้อยละ 33.06)

การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง เห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการจะเรียกพบนิสิตนักศึกษาเมื่อพบ

ว่ามีเรื่องใดเกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาในความดูแล (ร้อยละ 77.18) และการให้ข้อมูลของ คณะและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษาในความดูแล (ร้อยละ 67.48) ส่วน บทบาทที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การช่วยติดต่อแหล่งฝึกงานที่เหมาะสมตามความถนัดและความสนใจของ นิสิตนักศึกษาเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคต (ร้อยละ 38.35) และ การให้ข้อมูลของนิสิตนักศึกษาในความดูแลแก่อาจารย์ประจำวิชาเพื่อประโยชน์ในการติดตามและ ประสานงาน (ร้อยละ 48.54)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของ นิสิตนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่มีต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา วิชาการด้านการให้ความช่วยเหลือและประสานงาน พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและนิสิต นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติ ส่วนใหญ่ คือ การเรียกพบนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่ามีเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาในความดูแล นอกจากนั้นความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาสามารถจำแนก ได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ได้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ทั้งมหาวิทยาลัยส่วน กลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ การขอมูลใดที่อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ทราบหรือไม่สามารถตอบได้อาจารย์ จะติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลดังกล่าว การประสานงานกับกอง/ฝ่ายกิจการนิสิต นักศึกษาเมื่อพบว่ามีปัญหาในเรื่องที่เกี่ยวข้อง การให้ข้อมูลของคณะและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษา การเรียกพบนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่ามีเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับนิสิต นักศึกษาในความดูแล และการติดต่อประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนหากพบว่ามีปัญหาใน วิชาที่เรียน

กลุ่มที่ 2 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งมหาวิทยาลัยส่วน กลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ พยายามใช้ทรัพยากรในมหาวิทยาลัย เช่น ห้องสมุด ศูนย์แนะแนว ฯลฯ ในการพัฒนานิสิตนักศึกษา การช่วยติดต่อแหล่งฝึกงานที่เหมาะสมตามความถนัดและความสนใจ ของนิสิตนักศึกษาเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคต และการให้ข้อมูลของ นิสิตนักศึกษาในความดูแลแก่อาจารย์ประจำวิชาเพื่อประโยชน์ในการติดตามและประสานงาน

นอกจากนี้ยังมีบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าจำเป็นต้องเน้นสำหรับนิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยสรุปได้ดังนี้

ด้านหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการจะต้องอธิบายถึงปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแก่นิสิตนักศึกษาให้เข้าใจอย่างชัดเจน ส่วนใหญ่เป็นวิชาบังคับหรือวิชาบังคับเลือก วิชาเลือกอิสระเพียงส่วนน้อยเท่านั้น เนื่องจากเป็นวิชาที่มีความต่อเนื่องกันและเป็นพื้นฐานที่จะเรียนในวิชาต่อไป จำเป็นต้องเน้นให้นิสิตนักศึกษาทราบและเข้าใจ เพื่อให้มีการวางแผนที่ดี

ด้านวิธีการเรียนการสอน อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการจะต้องอธิบายให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนการสอนทางวิทยาศาสตร์สุขภาพเป็นการศึกษาโดยเน้นประสบการณ์ เน้นการศึกษาแบบ Problem based Learning เป็นสาขาวิชาที่มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการจำเป็นต้องเน้นวิธีการเรียนการสอนของแต่ละวิชาและประโยชน์ที่จะได้รับ นิสิตนักศึกษาจะได้เรียนได้ถูกวิธี เพราะเนื้อหาวิชามากอยู่แล้ว และยังคงต้องเสียเวลาอย่างมากในการทำงานในห้องปฏิบัติการ เน้นให้มีการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการฝึกปฏิบัติงานจริง ให้อ่านจับคู่และคิดเป็น ซึ่งจะฝึกให้นิสิตนักศึกษามีทักษะและประสบการณ์

ด้านการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา มีความจำเป็นมากในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ เนื่องจากเป็นสาขาวิชาที่ต้องเรียนและใช้เวลาเรียนมากกว่าสาขาอื่น เป็นวิชาชีพที่จะต้องทำงานกับคนจะต้องเน้นให้นิสิตนักศึกษาระบุจุดแข็งในตนเอง มีสติที่จะคิดและกระทำในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ รู้จักปรับตัวกับสภาพการเรียนที่หนัก รู้จักแบ่งเวลา พยายามให้นิสิตนักศึกษาทำกิจกรรมกับส่วนรวมเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคม นอกจากนี้ในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคยังมีความจำเป็นเพราะนิสิตนักศึกษาจะต้องจากบ้านมาอยู่หอพัก ซึ่งต้องเน้นในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นที่ไม่ใช่ครอบครัว

ด้านการศึกษาค้นคว้า ชี้นำให้เห็นความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า เน้นให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการประกอบวิชาชีพและเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น ส่วนใหญ่นิสิตนักศึกษาจะมีเป้าหมายของตนเองอยู่แล้ว

ด้านการหางานทำเมื่อสำเร็จการศึกษา ไม่ต้องเน้นมากนักนิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพส่วนใหญ่ต้องใช้ทุนให้รัฐบาล สาขาวิชานี้ไม่มีปัญหาด้านการหางานทำ เพราะมีงานรออยู่อยู่แล้ว จึงเพียงแต่แนะนำว่าควรเลือกให้เหมาะสมกับความต้องการของตนเองเป็นหลัก

ด้านจรรยาบรรณในวิชาชีพ จำเป็นต้องเน้นมากที่สุด เพราะเป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการปลูกฝังคุณธรรมในจิตใจ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ เป็นหน้าที่ที่จำเป็นอย่างยิ่งที่อาจารย์ที่ปรึกษาพึงกระทำ บางครั้งนิสิตนักศึกษาไม่ทราบหรือไม่เข้าใจว่าต้องปฏิบัติตัวอย่างไร เมื่อได้รับคำแนะนำหรืออบรมก็จะเกิดการพัฒนาขึ้น

ด้านลักษณะของนิสิตนักศึกษา เน้นให้นิสิตนักศึกษามีบุคลิกภาพที่ดี การแต่งกายให้เหมาะสมกับวิชาชีพ วางตัวให้เหมาะสมกับเวลาและสถานที่ มีความสุภาพอ่อนโยน มีสัมมาคารวะ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความรับผิดชอบ

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษา เน้นให้มีความเป็นกันเอง เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้นิสิตนักศึกษาถ้าจะเข้ามาขอคำปรึกษา เปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาเข้าพบอาจารย์ได้เสมอเมื่อต้องการขอคำปรึกษา อยู่ในบรรยากาศที่เป็นกันเองพร้อมให้ความช่วยเหลือ

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา

ตารางที่ 16 ปัญหาและอุปสรรคในการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา

ปัญหาและอุปสรรคของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	อาจารย์ที่ปรึกษา	
	จำนวน N=218	ร้อยละ
1. ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญและสนับสนุนการให้คำปรึกษาวิชาการ	26	11.93
2. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่สามารถทำหน้าที่ให้คำปรึกษาได้เต็มที่ด้วยมีภารกิจอื่น	127	58.26
3. มหาวิทยาลัยไม่ส่ง/ไม่จัดอบรมทักษะการให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษา	68	31.19
4. อาจารย์ที่ปรึกษาขาดข้อมูล เทคนิค และประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาวิชาการ	109	50.0
5. ขาดงบประมาณเพื่อจัดทำอุปกรณ์ในการให้คำปรึกษาวิชาการ	66	30.28
6. อาจารย์ที่ปรึกษามีนิสิตนักศึกษาในความดูแลมากเกินไป	42	19.27
7. งานให้คำปรึกษาวิชาการไม่ได้รับการยอมรับให้เป็นผลงานของอาจารย์	95	43.58
8. การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีประสิทธิภาพเพราะขาดแรงจูงใจในด้านรางวัลหรือผลตอบแทน	47	21.56
9. นิสิตนักศึกษาเชื่อคำแนะนำของรุ่นพี่ในการเลือกวิชาเรียนมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษา	115	52.75
10. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่สามารถรู้จักนิสิตนักศึกษาได้อย่างทั่วถึงเพราะไม่มีโอกาสได้สอนนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในความดูแล	71	32.57
11. ขาดการประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา	153	70.18
12. สถาบันไม่มีนโยบายและวิธีการดำเนินงานการให้คำปรึกษาที่ชัดเจน	108	49.54
13. สถาบันไม่มีการกำหนดหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการไว้อย่างชัดเจน	77	35.32
14. อาจารย์ทุกคนจำเป็นต้องเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ	120	55.05

ตารางที่ 16 ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ พบว่า ความคิดเห็นที่ถือเป็นปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ขาดการประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา (ร้อยละ 70.18) และอาจารย์ที่ปรึกษาไม่สามารถทำหน้าที่ให้คำปรึกษาได้เต็มที่ด้วยมีภารกิจอื่น (ร้อยละ 58.26) ตามลำดับ

ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ไม่ถือเป็นปัญหาและอุปสรรคในการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ พบว่า ความคิดเห็นที่ถือเป็นปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญและสนับสนุนการให้คำปรึกษาวิชาการ (ร้อยละ 11.93) อาจารย์ที่ปรึกษามีนิสิตนักศึกษาในความดูแลมากเกินไป (ร้อยละ 19.27) และการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีประสิทธิภาพเพราะขาดแรงจูงใจในด้านรางวัลหรือผลตอบแทน (ร้อยละ 21.56)

ตารางที่ 17 ปัญหาและอุปสรรคในการเข้ารับการให้คำปรึกษา

ปัญหาและอุปสรรคในการเข้ารับการให้คำปรึกษา	นิสิตนักศึกษา	
	จำนวน N=385	ร้อยละ
1. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีเวลาเพียงพอที่จะให้นิสิตนักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา	141	36.62
2. อาจารย์ที่ปรึกษาขาดข้อมูล เทคนิคและประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาวิชาการ	87	22.60
3. อาจารย์ที่ปรึกษามีนิสิตนักศึกษาในความดูแลมากเกินไป	76	19.74
4. สถานที่ในการพบเพื่อให้คำปรึกษาวิชาการมีบรรยากาศไม่เหมาะสม	70	18.18
5. อาจารย์ที่ปรึกษาขาดความเข้าใจรายละเอียดของรายวิชาในหลักสูตรการเรียนการสอน	61	15.84
6. อาจารย์ที่ปรึกษาขาดความเข้าใจระบบการลงทะเบียนเรียน	48	12.47
7. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	54	14.03
8. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษา	117	30.39
9. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ได้จัดตารางเวลาการเข้าพบให้นิสิตนักศึกษา	275	71.43
10. ขาดกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการกับนิสิตนักศึกษา	244	63.38
11. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีพอ ที่จะทำให้นิสิตนักศึกษาเข้ามาขอคำปรึกษา	67	17.40
12. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ใช้เวลาหรือโอกาสให้นิสิตนักศึกษาในการคิดและตัดสินใจ	59	15.32
13. อาจารย์ที่ปรึกษาขาดความกระตือรือร้นในหน้าที่การให้คำปรึกษา	98	25.45
14. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีความรู้กว้างไกล ไม่ทันเหตุการณ์ ไม่ทันสมัย	27	7.01

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเข้ารับ การให้คำปรึกษาวิชาการ พบว่า ความคิดเห็นที่ถือเป็นปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด โดยเรียง ลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ได้จัดตารางเวลาการเข้าพบให้นิสิตนักศึกษา (ร้อยละ 71.43) รองลงมา คือ ขาดกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษา วิชาการกับนิสิตนักศึกษา (ร้อยละ 63.38) และอาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีเวลาเพียงพอที่จะให้ นิสิตนักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา (ร้อยละ 36.62) ตามลำดับ

ส่วนความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่ไม่ถือเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเข้ารับการให้ คำปรึกษา พบว่า ความคิดเห็นที่ถือเป็นปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ได้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มี ความรู้กว้างไกล ไม่ทันเหตุการณ์ ไม่ทันสมัย (ร้อยละ 7.01) อาจารย์ที่ปรึกษาขาดความเข้าใจ ระบบการลงทะเบียนเรียน (ร้อยละ 12.47) และอาจารย์ที่ปรึกษาไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม เสริมหลักสูตร (ร้อยละ 14.03)

นอกจากนี้ได้สรุปปัญหาและอุปสรรคในการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการจากคำถาม ปลายเปิดของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ สรุปได้ดังนี้

1. นิสิตนักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการให้คำปรึกษาวิชาการ (จำนวน 27 คน)
2. นิสิตนักศึกษาที่มีปัญหามากไม่ค่อยมาพบอาจารย์ตั้งแต่ต้น และมาพบเอาเมื่อสาย เกินไปเสียแล้ว (จำนวน 20 คน)

สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการเข้ารับการให้คำปรึกษาจากคำถามปลายเปิดของนิสิต นักศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. นิสิตนักศึกษาไม่มีเวลาว่างเนื่องจากการเรียนหนัก (จำนวน 40 คน)
2. อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมีภารกิจหลายด้าน (จำนวน 53 คน)

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ
ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่
ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ และข้อเสนอแนะของผู้บริหารที่ให้สัมภาษณ์

1. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ไม่ผ่านเกณฑ์ปฏิบัติ

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน 23 คน ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ 3 คน
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและกิจการนักศึกษา 1 คน ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาการเรียนการสอน
ของนิสิต 1 คน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ 11 คน รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา 2 คน ผู้ช่วยคณบดี
ฝ่ายวิชาการ 1 คน ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา 1 คน และประธานกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา
3 คน สรุปผลการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

1.1 ความคิดเห็นด้านการแนะนำและให้คำปรึกษา

1.1.1 การกำหนดเป้าหมายของการให้คำปรึกษาโดยคำนึงถึงความ
ต้องการของนิสิตนักศึกษาเป็นหลัก พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 19 คน) มีความเห็นว่า สำหรับ
นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพไม่มีความจำเป็น เนื่องจากหลักสูตรการเรียนค่อนข้างจะ
คงที่และชัดเจน ส่วนใหญ่เป็นวิชาบังคับหรือวิชาบังคับเลือก วิชาเลือกอิสระมีเพียงส่วนน้อย
เท่านั้น นิสิตนักศึกษาไม่มีทางเลือก เป็นสาขาวิชาชีพที่ชัดเจนและขาดแคลน จึงไม่มีการวางแผน
เป็นรายบุคคล คงให้ความเข้าใจกับเป้าหมายหลัก คือ การสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา
ที่กำหนด

1.1.2 การอธิบายให้เข้าใจเป้าหมายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้
คำปรึกษา พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 10 คน) มีความเห็นว่า การอธิบายให้เข้าใจเป้าหมายและ
แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาไม่มีการปฏิบัติอย่าง
ชัดเจน ขึ้นอยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละบุคคล ส่วนมากก็จะชี้แจงให้นิสิตนักศึกษารับว่า ทำไม
ต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่อย่างไร มีความสำคัญกับนิสิตนักศึกษาอย่างไร
สามารถให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาได้อย่างไร

1.1.3 การร่วมวางแผนการศึกษากับนิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมาย
ชีวิต พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 18 คน) มีความเห็นว่า สำหรับนิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์
สุขภาพไม่มีความจำเป็น เนื่องจากหลักสูตรการเรียนค่อนข้างคงที่และชัดเจน ส่วนใหญ่เป็นวิชาบังคับ
หรือวิชาบังคับเลือก วิชาเลือกอิสระมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น นิสิตนักศึกษาไม่มีโอกาสจะคำนึง
ถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายชีวิต แผนการศึกษาถูกกำหนดตารางเรียนที่แน่นอน จะมีการร่วม
วางแผนการศึกษาที่เป็นกรณีเฉพาะนิสิตนักศึกษารายที่มีปัญหาเท่านั้น

1.1.4 การแนะนำและชี้แจงเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ขั้นตอนการลงทะเบียน เรือน ปฏิทินการศึกษา และลักษณะรายวิชาที่นิสิตนักศึกษาควรทราบ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ (จำนวน 19 คน) มีความเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการไม่ปฏิบัติในด้านนี้ เนื่องจากส่วนกลางของมหาวิทยาลัย คณะวิชาเป็นผู้ดำเนินการ โดยมีการแนะนำและชี้แจงในวันปฐมนิเทศ มีคู่มือ นิสิตนักศึกษาให้ศึกษาด้วยตนเอง

1.1.5 การแนะนำความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการของสาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 5 คน) มีความเห็นว่า การแนะนำความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการของสาขาวิชาจะจัดโดยฝ่ายกิจกรรมของคณะ ในวันปฐมนิเทศ ปัจจุบันนี้เทศ

1.1.6 การอธิบายให้ทราบถึงคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ทางสาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 6 คน) มีความเห็นว่า การอธิบายให้นิสิตนักศึกษาทราบถึงคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์จะมีการปฏิบัติในรูปกิจกรรมของคณะในวันปฐมนิเทศ

1.1.7 การกระตุ้นให้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 12 คน) มีความเห็นว่า สำหรับนิสิตนักศึกษาศาสาวิชาศาสตร์สุขภาพค่อนข้าง เรือนหนัก มีเวลาน้อย อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการจะแนะนำเรื่องการเรียนมาก่อน การเรียน ใช้ได้ ต้องรู้จักแบ่งเวลา ก็จะสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษามีกิจกรรม เพราะถือว่าเป็นการพัฒนาการของนิสิตนักศึกษา

1.2 ความคิดเห็นด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา

1.2.1 การจัดทำแบบฟอร์มให้นิสิตนักศึกษารอกข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน กิจกรรม และสภาพส่วนตัว พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 7 คน) มีความเห็นว่า คณะวิชาจะเป็นผู้จัดทำแบบฟอร์มให้นิสิตนักศึกษารอกข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน กิจกรรม และสภาพส่วนตัวของนิสิต นักศึกษาในวันปฐมนิเทศ แฟ้มข้อมูลนี้จะเก็บไว้ที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ

1.2.2 ใช้ข้อมูลที่กรอกมาประกอบการให้คำปรึกษา พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 6 คน) มีความเห็นว่า การใช้ข้อมูลที่กรอกมาประกอบการให้คำปรึกษานั้น ขึ้นอยู่กับ อาจารย์แต่ละท่านจะปฏิบัติอย่างไร คณะไม่มีนโยบายว่าอาจารย์จะต้องปฏิบัติอย่างไร นอกจาก ผลการเรียนจะมีให้นิสิตนักศึกษาดู

1.2.3 การประเมินผลการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาร่วมกับนิสิตนักศึกษา เป็นรายบุคคล พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 10 คน) มีความเห็นว่า ระบบการเรียนการสอนของ สาขาวิชาศาสตร์สุขภาพอาจารย์กับนิสิตนักศึกษากจะใกล้ชิดค่อนข้างมาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ จะติดตามนิสิตนักศึกษาเฉพาะรายที่มีปัญหาการเรียนลดต่ำลง ซึ่งงานทะเบียนของมหาวิทยาลัยจะ ส่งมาที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ

1.2.4 การร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางในการพัฒนาทักษะในการเข้าสังคมและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 9 คน) มีความเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการไม่ได้เน้นบทบาทด้านนี้ แต่ผลกระทบมีส่วนไปแสดงบ้าง ชีวิตในมหาวิทยาลัยมากกว่าที่จะสอนนิสิตนักศึกษา อาจารย์จะเน้นเรื่องการเรียนค่อนข้างมาก เรื่องการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย อาจแนะนำเพียงว่าการอยู่ร่วมกับผู้อื่นจะต้องปฏิบัติตนอย่างไร โดยเฉพาะการอยู่ในหอพัก สำหรับนิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ อาจารย์ทุกคนจะต้องทำงานในโรงพยาบาล ดูแลผู้ป่วยในห้องปฏิบัติการ ออกฝึกปฏิบัติงานในชุมชน เพราะฉะนั้นนิสิตนักศึกษาก็จะได้เห็นบทบาทของวิชาชีพของตนเอง เมื่อนิสิตนักศึกษาเห็นสภาพแวดล้อมที่ได้เข้าไปฝึกปฏิบัติงาน นิสิตนักศึกษาก็จะได้ปรับเปลี่ยนบทบาทของตัวเอง จะได้พัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับการทำงาน

1.2.5 ในการให้คำปรึกษาเน้นในเรื่องวิชาการมากกว่าการพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านอื่น ๆ พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 5 คน) มีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้เน้นวิชาการมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ ส่วนในเรื่องการพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นงานของกิจการนิสิตนักศึกษา

1.2.6 การช่วยนิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและช่วยเหลือสังคม พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 10 คน) มีความเห็นว่า ส่วนกลางของคณะวิชาจะปฏิบัติ จัดในรูปกิจกรรมของคณะ มีลักษณะเป็นการช่วยเหลือสังคมโดยใช้ความรู้ทางสาขาวิชาที่ศึกษา

1.2.7 อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการใช้ภาษาไทย พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 6 คน) มีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนจะมีบทบาทในด้านนี้มากกว่า สำหรับการเรียนการสอนของสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพส่วนใหญ่เป็นศัพท์เทคนิคที่ใช้กัน บางอย่างไม่ใช่ศัพท์เทคนิคพูดเป็นภาษาอังกฤษ เพราะว่ากระชับกว่า อ่านแล้วค่อนข้างซับซ้อน ก็เลยไม่เห็นความสำคัญของภาษาไทย เข้าใจเฉพาะกลุ่มคนที่อยู่ในวิชาชีพเดียวกัน Logic ทางวิทยาศาสตร์ต้องเป็นอะไรที่เห็นจริง ต้องมีหลักฐานที่แน่นอน

1.2.8 มีการบันทึกให้คำปรึกษาและประเมินเพื่อนำไปพัฒนานิสิตนักศึกษา พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 6 คน) มีความเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่คงไม่มีการบันทึกเป็นการให้คำปรึกษาแบบลักษณะธรรมชาติ ขึ้นอยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละท่าน

1.3 ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา

1.3.1 การกำหนดตารางเวลาที่แน่นอนในการเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 19 คน) มีความเห็นว่า การกำหนดตารางเวลาที่แน่นอนสำหรับนิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพไม่จำเป็น เพราะวิธีการเรียนการสอนทางสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

อาจารย์กับนิสิตนักศึกษาที่มีความใกล้ชิดกันมาก ในขณะที่เดียวกันอาจารย์ก็จะมีภารกิจหลายอย่างที่จะต้องปฏิบัติไม่ใช่งานที่ต้องปฏิบัติอยู่เฉพาะที่ ต้องสอน คมห้องปฏิบัติการ ออกตรวจคนไข้ ผ่าตัดผู้ป่วยและประชุม แต่นิสิตนักศึกษาหากมีความต้องการที่จะพบอาจารย์ที่ปรึกษา ก็สามารถคูตารางสอนของอาจารย์ได้

1.3.2 มีการพบปะกันอย่างสม่ำเสมอในแต่ละภาคการศึกษา พบว่าผู้บริหาร (จำนวน 7 คน) มีความเห็นว่า ระบบการเรียนการสอนทางสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพค่อนข้างใกล้ชิด ต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กัน เรียนค่อนข้างหนักทำให้ไม่มีเวลาที่จะพบกันในเวลาเรียนในขณะที่เดียวกันอาจารย์ก็ไม่ค่อยมีเวลา

1.3.3 การมีข้อตกลงร่วมกันไว้ชัดเจนในเรื่องการให้ค่าปรึกษาและไม่ให้ค่าปรึกษาและไม่ให้ค่าปรึกษา พบว่าผู้บริหาร (จำนวน 12 คน) มีความเห็นว่า สำหรับสังคมไทยในการมีข้อตกลงร่วมกันไว้ชัดเจนในเรื่องการให้ค่าปรึกษาและไม่ให้ค่าปรึกษาไม่มีความจำเป็น โดยทั่วไปนิสิตนักศึกษาจะมาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาได้ทุกเรื่อง

1.3.4 การจัดทำใบนัดพบและให้นิสิตนักศึกษากรอกประเด็นที่ต้องการขอค่าปรึกษา พบว่าผู้บริหาร (จำนวน 15 คน) มีความเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการไม่ปฏิบัติในการทำใบนัดพบ ซึ่งเป็นทางการเกินไป ระบบการเรียนการสอนทางสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพค่อนข้างใกล้ชิด สัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาค่อนนิสิตนักศึกษาในความดูแลก็ไม่มาก

1.3.5 การติดตามและสอบถามเรื่องที่ไม่ให้ค่าปรึกษาเมื่อครั้งที่ผ่านมาก่อนให้ค่าปรึกษาในเรื่องต่อไป พบว่าผู้บริหาร (จำนวน 7 คน) มีความเห็นว่า ส่วนใหญ่อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการจะติดตามนิสิตนักศึกษาในความดูแล เพราะจำนวนนิสิตนักศึกษาในความดูแลไม่มากเกินไป

1.4 ด้านการให้ความช่วยเหลือและประสานงาน

1.4.1 การพยายามให้ทรัพยากรในมหาวิทยาลัย เช่น ห้องสมุด ศูนย์แนะแนว ฯลฯ ในการพัฒนานิสิตนักศึกษา พบว่าผู้บริหาร (จำนวน 3 คน) มีความเห็นว่า เป็นบทบาทของคณะวิชาที่จะให้ความสนับสนุน หากนิสิตนักศึกษามาขอความช่วยเหลือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการก็จะประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.4.2 การช่วยติดต่อกับแหล่งฝึกงานที่เหมาะสมตามความถนัดและความสนใจของนิสิตนักศึกษาเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคต พบว่าผู้บริหาร (จำนวน 15 คน) มีความเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการไม่ต้องปฏิบัติ เนื่องจากนิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีทุนผูกพัน ในส่วนที่ต้องไปฝึกงานภาคสนามทางคณะวิชาเป็นผู้ดำเนินการ

1.4.3 การให้ข้อมูลของนิสิตนักศึกษาในความดูแลแก่อาจารย์ประจำเพื่อประโยชน์ในการติดตามและประสานงาน พบว่า ผู้บริหาร (จำนวน 6 คน) มีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้ให้ข้อมูลของนิสิตนักศึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมากกว่า เนื่องจากระบบการเรียนการสอนทางสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ อาจารย์ผู้สอนและนิสิตศึกษาค้นคว้าใกล้ชิดกัน

2. ข้อเสนอแนะของผู้บริหารที่ให้สัมภาษณ์ มีดังนี้

2.1 จัดอบรมอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ พยายามจัดให้เป็นการอบรมเชิงปฏิบัติการ มีการประชาสัมพันธ์ในกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ จัดให้มีสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษา และมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการอย่างต่อเนื่อง

2.2 ใช้ความสมัครใจในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ

2.3 มหาวิทยาลัยควรมีบทบาทในการกระตุ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเห็นความสำคัญในการทำหน้าที่ให้คำปรึกษาวิชาการ มีการกำหนดภาระงาน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.4 ให้รางวัลกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปฏิบัติงานดีเด่น

2.5 มหาวิทยาลัยจะต้องจัดกิจกรรมขึ้น เพื่อเป็นสื่อกลางให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาได้มีการปฏิสัมพันธ์กันในกิจกรรมที่เกิดขึ้น

2.6 อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการควรเป็น Role Model ให้นิสิตนักศึกษา

อย่างไรก็ตามมีบางสถาบันได้พยายามทำให้งานอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยจัดทำโครงการอาจารย์ที่ปรึกษา เช่น คณะแพทยศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ได้มีโครงการอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีที่ปรึกษาแนะนำแนวทางแก้ไขปัญหา และให้มีกลไกในการตรวจพบนักศึกษาที่มีปัญหาตั้งแต่เริ่มแรก จะได้ลดปัญหาและอุปสรรคต่อการศึกษาโดยเร็วที่สุด โครงสร้างของงานอาจารย์ที่ปรึกษา มีดังนี้

1. ให้โครงการอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นส่วนหนึ่งในความรับผิดชอบของสำนักงานรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา โดยเกี่ยวข้องกับพัฒนาคุณภาพของนิสิตนักศึกษา ปัญหาการเรียนและปัญหาทั่วไป

2. อาจารย์ที่ปรึกษา เป็นอาจารย์อาสาสมัคร จำนวน 30 - 50 % ของอาจารย์จากแต่ละภาควิชา และภาระหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษามีดังนี้

2.1 ให้คำแนะนำและช่วยเหลือแก่นิสิตนักศึกษาโดยทั่วไป หรือนิสิตนักศึกษาที่มาปรึกษาปัญหาและเมื่อเห็นสมควรให้แจ้งกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาประจำภาควิชา และ/หรือ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการประสานงานในการช่วยเหลือแก้ปัญหาแก่นิสิตนักศึกษาต่อไป อย่าง
ทันเหตุการณ์

2.2 ตรวจสอบ (Identify) นิสิตนักศึกษาที่มีปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
นิสิตนักศึกษาในความดูแล โดยดูจากความตั้งใจเรียนในห้องหรือในภาคปฏิบัติ การมาส่งงาน
อย่างสม่ำเสมอและผลการสอบย่อย เพราะนิสิตนักศึกษาที่มีปัญหาใด ๆ ก็ตาม ส่วนใหญ่จะส่งผล
กระทบการเรียนไม่มากนักก่อนเสมอ

3. คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ ประกอบด้วยตัวแทนอาจารย์ที่
ปรึกษาวิชาการจากภาควิชาต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีภาระหน้าที่ดังนี้

3.1 ให้คำแนะนำและประสานงานระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการกับ
สำนักงานรองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.2 พิจารณาวางนโยบายและระบบการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ

3.3 พิจารณาดำเนินการให้มีระบบเงื่อนไขต่าง ๆ เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษา
วิชาการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 เป็นแกนนำในการจัดโครงสร้างการให้คำปรึกษาในภาควิชาของตน
และควรรจัดให้มีการประชุมอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการในภาคอย่างสม่ำเสมอ

4. ไม่มีการแบ่งกลุ่มตามตัวสำหรับนิสิตนักศึกษาที่ขึ้นคลินิก อาจารย์ที่ปรึกษา
วิชาการในภาควิชาจะร่วมกันดูแลนิสิตนักศึกษาที่ผ่านภาควิชาทั้งหมด

5. เน้นการสนับสนุนอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

6. เน้นการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่อาจารย์ (ทั้งที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิชาการและไม่เป็น) และนิสิตนักศึกษา

สำหรับคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้มีโครงการติวเข้ม
โดยคณะสนับสนุนห้องเรียนให้นิสิตนักศึกษาตั้งแต่ปี 1-6 มาคือนั่งห้องตั้งแต่เวลา 21.00-23.00 น.
คณะสนับสนุนการเปิดห้อง มีวิดีโอและมียามรักษาความปลอดภัย โดยแบ่งนิสิตนักศึกษาออกเป็น 2
กลุ่ม กลุ่มแรก เป็นนิสิตนักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อน ก็ต้องบังคับให้มาคือนั่งห้อง อีกกลุ่มหนึ่งเป็น
นิสิตนักศึกษาที่มีผลการเรียนดี แต่มีปัญหาในเรื่องภาษาอังกฤษ อาจารย์ก็จะมาคือนั่งภาษาอังกฤษให้
เพื่อจบไปจะได้ไปสอบชิงทุนได้ และมีอาจารย์มานั่งอยู่ในห้องด้วย เป็นอาจารย์ที่อาสาสมัครมา
ดูแลนิสิตนักศึกษา อาจารย์อาสาสมัครก็อ่านหนังสือไปด้วย ทำให้ให้นิสิตนักศึกษาอ่านหนังสือมากขึ้น
การเรียนก็จะดีขึ้นด้วย ความเอาใจใส่ของอาจารย์ส่วนนี้ ก็จะทำให้ให้นิสิตนักศึกษามีความรู้สึกที่ดี
ซึ่งคณะเห็นว่า เป็นบทบาทหนึ่งที่คณะพยายามสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาสามารถพัฒนาตัวเองได้

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีโครงการพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ ทุกวันพุธบ่าย มีนโยบายว่า วันพุธบ่ายจะเป็นช่วงเวลาที่ไม่มีภาระเรียนการสอน นิสิตนักศึกษา ทุกคนจะต้องมาทำอะไรก็ได้เพื่อให้เกิดการสร้างสรรคปฏิบัติทางสังคมให้เข้ากับสังคมได้ดี ทาง คณะจะจัดกิจกรรมขึ้นมาในแต่ละสัปดาห์ เช่น นิมนต์หลวงปู่ภูพานมาบรรยายให้นิสิตนักศึกษาที่ฟัง กิจกรรมจะออกมาในรูปของการนำเอาศีลธรรมนำหน้าขัดเกลาจิตใจของนิสิตนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งที่คณะพยายามปฏิบัติทางอ้อม โดยให้จริยธรรม ศีลธรรม ประคับประคองให้นิสิตนักศึกษาอยู่ในกรอบ หรือมีการบรรยายให้นิสิตนักศึกษาปีที่ 1 ฟังเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียน มีเหตุผลอะไรบ้างที่จะ ทำให้การเรียนตกต่ำลงไป เรียนอย่างไรให้เก่งในมหาวิทยาลัย และมีการให้นิสิตนักศึกษาทั้ง ชั้นปีเข้าอบรมการพัฒนาบุคลิกภาพและจริยธรรมโดยการเข้าค่าย 2 วัน ฯลฯ

โครงการต่าง ๆ ที่คณะจัดขึ้นเป็นโครงการที่จะช่วยสนับสนุนให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิชาการได้แสดงบทบาทการให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์แก่นิสิตนักศึกษาได้ยิ่งขึ้น

เอกลักษณ์ของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จากข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้ สรุปเอกลักษณ์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพได้ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้รับผิดชอบนิสิตนักศึกษาใน ความดูแล โดยมีสัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการต่อนิสิตนักศึกษา 1:7
2. อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการดูแลนิสิตนักศึกษาชั้นปีเดียวมากที่สุด (ร้อยละ 72.02)
3. ระยะเวลาปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการอยู่ในช่วงเวลา 1-5 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 51.84)
4. อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมีนิสิตศึกษาในความดูแล 6-10 คน มากที่สุด (ร้อยละ 46.79)
5. อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการรับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ ปรึกษาวิชาการที่สถาบันกำหนดให้มากที่สุด (ร้อยละ 97.71)
6. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านการแนะนำและให้คำปรึกษาอาจารย์ ที่ปรึกษาวิชาการส่วนใหญ่ปฏิบัติ คือ การให้คำปรึกษาและตั้งเตือนเมื่อพบว่าผลการเรียนลดต่ำลง และส่วนบทบาทที่ปฏิบัติน้อย คือ การร่วมวางแผนการศึกษากับนิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ของชีวิต
7. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาอาจารย์ที่ ปรึกษาวิชาการส่วนใหญ่ปฏิบัติ คือ อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความรับผิดชอบ และ บทบาทที่ปฏิบัติน้อย คือ การจัดทำแบบฟอร์มให้นิสิตศึกษารอกข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน กิจกรรม และสภาพส่วนตัว

8. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการส่วนใหญ่ปฏิบัติ คือ การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นกันเองเมื่อนิสิตนักศึกษาเข้าพบ และบทบาทที่ปฏิบัติน้อย คือ การจัดทำใบนัดพบและให้นิสิตนักศึกษากรอกประเด็นที่ต้องการขอคำปรึกษา

9. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้ความช่วยเหลือและประสานงาน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการส่วนใหญ่ปฏิบัติ คือ การเรียกพบนิสิตนักศึกษาเมื่อพบว่ามีเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกันในความดูแล และบทบาทที่ปฏิบัติน้อย คือ การช่วยติดต่อแหล่งฝึกงานที่เหมาะสมตามความถนัดและความสนใจของนิสิตนักศึกษาเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคต